

ADVIESBRIEVEN VAN UW DIERENARTS

ADVIESBRIEF 39

SUIKERZIEKTE BIJ DE KAT

EN WAT JE MOET DOEN BIJ EEN SUIKERDIP

Wat is suikerziekte?

De koolhydraten die mens en dier binnenkrijgen via de voeding worden in het lichaam omgezet in glucose. Dit is een soort suiker die dient als brandstof voor de lichaamscellen. Om de glucose tot in de cellen te krijgen vanuit de bloedbaan is er insuline nodig. Wanneer het lichaam te weinig insuline produceert, wanneer de cellen in het lichaam niet meer reageren op de gevormde insuline of wanneer het lichaam zo veel insuline nodig heeft dat de hoeveel uitgeput geraakt, ontstaat er een gebrek aan brandstof. Bovendien wordt de hoeveelheid suiker in het bloed te hoog.

Insuline wordt geproduceerd door de alveesklier of de pancreas.

Oorzaken van een verhoogde behoefte of verminderde gevoeligheid kunnen zijn:

- zwaarlijvigheid in combinatie met weinig lichaamsbeweging
- langdurige behandeling met bepaalde medicijnen (corticosteroiden, anti-conceptiemiddelen)
- een afwijking aan de hypofyse waardoor deze te veel groeihormoon produceert
- een ontsteking van de alveesklier.

Bij de kat is er in vergelijking met hond en mens een **belangrijk verschil**: in nogal wat gevallen is de suikerziekte slechts tijdelijk en hoeft er dus ook maar tijdelijk behandeld te worden.

Wat zijn de klachten?

De kat plast veel, drinkt veel en vermagert ondanks een goede eetlust. In een ver gevorderd stadium gaat de overdreven eetlust verdwijnen en zal het dier eerder weinig eetlust vertonen. De patiënt gaat op de duur ook braken en sloom worden.

Het gaat vaak om katten die eerst tamelijk dik waren.

Hoe stellen we de diagnose?

We starten met een bloed- en urineonderzoek. Je krijgt speciale kattenbakkorrels mee naar huis waar de urine niet kan intrekken. Je kunt de urine zo gemakkelijk verzamelen met een meegeleverd setje.

In de urine is er bij diabetespatiënten suiker aanwezig, dit mag bij een normale kat niet het geval zijn.

Aan de hand van het bloedonderzoek gaan we andere oorzaken van veel drinken uitsluiten (nierproblemen, schildklierproblemen, ...).

Bij katten met diabetes is het glucosegehalte in het bloed veel te hoog. Omdat dit bij de kat ook veroorzaakt kan worden door de stress van het bloednemen, gaan we ook fructosamine bepalen. Dit is een eiwit dat een rol speelt in het transport van de suiker in het lichaam en dat ongeveer 14 dagen in het bloed aan te tonen is. Wanneer dit verhoogd is, weten we dat er ook veel suiker circuleert.

De combinatie van een verhoogd suikergehalte, een verhoogd fructosamine gehalte en suiker in de urine wijst uit dat de kat aan suikerziekte lijdt.

Hoe gaan we behandelen?

De behandeling bestaat uit verschillende onderdelen:

- Als de kat te dik zou zijn, moet ze meer bewegen en afvallen. Een lager gewicht alleen al kan soms wonderen doen!
- Speciaal dieet is niet noodzakelijk maar helpt wel. Het is belangrijk dat de kat per dag dezelfde hoeveelheid voer krijgt, met telkens dezelfde samenstelling.
- De eigenaar gaat thuis zelf 2x daags insuline moeten injecteren, vlak nadat de kat gegeten heeft. Dit lijkt moeilijker dan het is, maar bij de meeste katten gaat het heel gemakkelijk!

In het begin zijn regelmatige bloedcontroles noodzakelijk om tot een juiste dosering van de insuline te komen. Meestal lukt dit na een tweetal weken.

De bloedcontroles dienen op een vast tijdstip te gebeuren, best 4 uur na de laatste insuline toediening. Hierbij is het belangrijk dat elke controledag zo gelijk mogelijk is. Dat wil zeggen: dezelfde hoeveelheid voedsel op hetzelfde tijdstip, dezelfde hoeveelheid beweging, geen problemen gehad bij het inspuiten, enz. Is er met één van deze onderdelen iets misgegaan, dan kan je best even contact opnemen met de dierenarts om te vragen of de bloedprik niet best wordt uitgesteld.

Eens de kat goed gedoseerd is, zijn er ook nog regelmatig controles nodig omdat de behoefte aan insuline kan veranderen. In het beste geval kan de insuline zelfs achterwege gelaten worden.

De levensverwachting van een kat met een goed gecontroleerde diabetes, is even lang als die van een gezonde kat. Het inspuiten, de halfjaarlijkse controles en een regelmatig eetpatroon blijven wel noodzakelijk.

COMPLICATIES: DE SUIKERDIP OF HYPOGLYCEMIE

De voornaamste complicatie van suikerziektebehandeling bij de kat is een te laag bloedsuikergehalte of 'hypoglycemie'. De grootste kans hierop is 3 tot 7 uur na de toediening van de insuline.

Het is belangrijk dat je dit direct herkent want dit kan levensbedreigend zijn!

Wat zie je wanneer de kat suiker tekort heeft?

- honger op onverwachte momenten
- onrust of juist sloomheid
- bibberen of trillen
- vreemde bewegingen maken (omvallen, trappelen met de poten)
- veel te diepe slaap, de kat is bijna niet wakker te krijgen.

Wat kan je thuis zelf doen?

- Geef onmiddellijk iets te eten als de kat nog zelf kan eten
- Geef 1 gram druivensuiker per kg lichaamsgewicht op of onder de tong. Dit bestaat onder de vorm van tabletten of poeder. De tabletten kan u best eerst verpulveren. Deze druivensuiker wordt door het mondslijmvlies onmiddellijk opgenomen in de bloedbaan en zorgt voor een heel snelle suikerbron.
- Blijf gedurende de volgende uren bij uw dier en geef regelmatig kleine beetjes voeding.
- Knapt de kat onvoldoende op neem dan telefonisch contact met ons op.
- Contacteer ons sowieso even om te vragen hoeveel u best injecteert bij de volgende insuline toediening.

Hoe ontstaat de hypoglycemie?

- Je kat heeft minder gegeten dan normaal (of heeft gebraakt) en kreeg toch de normale hoeveelheid insuline.
- Je kat was veel actiever dan normaal (of had kortstondig veel stress): ze heeft dan veel meer glucose verbrand dan anders, dus de voorraad is te snel opgebraakt.
- Je hebt per ongeluk te veel insuline ingespoten.
- De behoefte aan insuline is bij je kat afgenomen (bijvoorbeeld doordat ze flink is afgevallen of doordat de alveesklier meer insuline is gaan produceren).

Tot besluit

Suikerziekte bij de kat is ernstig en moet zeker behandeld worden, maar is tegelijk in de meeste gevallen perfect onder controle te houden. Een regelmatige opvolging is daarbij cruciaal. Niet alleen de dierenarts speelt daarin een belangrijke rol, maar zeker ook de eigenaar. Het is dus een kwestie van eraan te werken met vereende krachten!

Deze adviesbrief © is een uitgave van dierenartsenpraktijk **DAP De Vrijheid** in Hoogstraten.

Andere adviesbrieven van DAP De Vrijheid kan je **gratis downloaden** op dapdevrijheid.be. Voor meer diepgaand advies bel je best voor een afspraak (tel. 03 314 87 67).

Blijf op de hoogte van de laatste praktijknieuwtjes en laat horen wat je van ons vindt op facebook.com/dapdevrijheid/